

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 6

22. maj 2017

FAQ vedrørende digitale hovedforhandlinger

Gadejuristen holder gå hjem-møde om stofafhængighed, abstinenser og fængsling (mulighed for kursuspoint)

To ledige beneficiar ved Retten i Viborg

Advokatnævnets beretning 2016

Politiets disciplinærsager 2016

Seneste nyt fra Højesteret

Høringssvar Lovforslag vedrørende Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelses-samarbejde (Europol)
Forslag til ændring af straffelov, lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (styrket indsats mod rocker- og bandekriminalitet m.v.)

Meddelelse 8 Eftersættelse - Betinget frakendelse – Konfiskation
Meddelelse 9 Vold med flaske – Nødværge
Meddelelse 10 Forsvarerbeskikkelse - Bødesag
Meddelelse 11 Tilstedeværelsesret - Omberammelse
Meddelelse 12 Navneforbud – Mistænkt
Meddelelse 13 Forsøg på køb af pistol med ammunition via Tor

FAQ vedrørende digitale hovedforhandlinger

Find svar på de oftest stillede spørgsmål om digitale hovedforhandlinger i straffesager her:

http://www.domstol.dk/saadangoerdu/tildigderer/advokat/digitalehovedforhandlinger/Pages/Spoergsmaalogsvar_digitaleretssager.aspx

Gadejuristen holder gå hjem-møde om stofafhængighed, abstinenser og fængsling (mulighed for kursuspoint)

Fra Gadejuristen er modtaget følgende invitation:

”Torsdag 8. juni 2017, Gadejuristen, Værnedamsvej 7A (baghuset), 2000 Frederiksberg C, 16-1830

Hos Gadejuristen oplever vi ofte stofbrugere, der bliver anholdt og fortæller om at sidde fængslet eller til afhøring med abstinenser eller med frygt for at få det. Oftest er klienten vurderet egnet til afhøring af en afhørende betjent. Men vidste du, at der flere end 20 abstinenssymptomer alene knyttet til heroin?

Gadejuristen har inviteret medicinalkemiker Kim Gosmer til at fortælle om stofferne på gaden, om deres virkning, deres styrke og om retskemiske erklæringer, samt formand for Brugernes Akademi Anja Plesner Bloch til at fortælle om abstinenser og om frygten for at få abstinenser.

16.00-16.10 Velkomst og introduktion v/ stifter og daglig leder af Gadejuristen, Nanna W. Gotfredsen

16.10-17.10 Hvilke stoffer ser vi på gaderne i Danmark, hvordan virker de og hvordan skal man læse en retskemisk erklæring v/ medicinalkemiker Kim Gosmer, tidl. afdeling for Retskemi ved Institut for Retsmedicin, Århus Universitet. Speciale i kemisk profilanalyse af illegale stoffer. Projektleder Mændenes Hjem, stoftest.

17.10-17.25 Kaffe og cigaretter

17.25-17.55 Hvordan føles abstinenser og hvorfor er frygten for abstinenser ligeså overvældende, som de faktiske abstinenser. Historier fra anholdte stofbrugere v/ Anja Plesner Bloch, Brugernes Akademi og Rådet for Socialt udsatte

17.55-18.15 Ret til advarsel til stofafhængige. En overset ret for stofbrugere v/ Gadejuristen

18.15-18.30 Debat og afslutning

Gå hjem-mødet er gratis, men mod betaling af kr. 500 udleveres kursusbevis for 3 lektioner.

Tilmelding senest 1. juni til: mlh@gadejuristen.dk”

To ledige beneficier ved Retten i Viborg

To hverv som offentlig forsvarer og som beskikket advokat for personer, der har fri proces ved Retten i Viborg og ved Vestre Landsret, er ledige.

Frist for ansøgning er 2.6.17.

Læs stillingsopslaget her:

<http://www.domstol.dk/viborg/nyheder/ovrigenyheder/Pages/RetteniViborg-offentligforsvarerogbeskikketadvokat.aspx>

Advokatnævnets beretning 2016

Beretningen er netop offentliggjort og kan ses her:

<http://www.advokatsamfundet.dk/Advokatnaevnet/OmAdvokatnaevnet/Beretning.aspx>

Politiets disciplinærsager 2016

Politiets disciplinærsager i 2016 er netop offentliggjort på politiets hjemmeside og kan ses her:

<https://www.politi.dk/da/ompolitiet/disciplinaersager/>

Seneste nyt fra Højesteret

Siden sidste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

Spørgsmål om de dømtes forhold gjorde prøveløsladelse utilrådelig

Kendelser afsagt den 24. april 2017, sag 294/2016, 295/2016 og 297/2016

Ved vurderingen af, om der skal ske prøveløsladelse, skal det efter straffeloven bl.a. vurderes, om den dømtes forhold gør en prøveløsladelse utilrådelig.

Sagerne angik, om det efter A, B og C's forhold måtte anses for utilrådeligt at prøveløslade dem, sådan som Direktoratet for Kriminalforsorgen havde truffet afgørelse om.

Det fremgår af Direktoratet for Kriminalforsorgens løsladelsesvejledning bl.a., at der ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn og eventuelle særvilkår. Det er endvidere anført, at der ikke er mulighed for at fastlægge, at visse momenter altid vil føre til, at prøveløsladelse enten meddeles eller nægtes.

Højesteret udtalte bl.a., at det ved vurderingen af, om en prøveløsladelse må anses for utilrådelig, ikke kan tillægges vægt i sig selv, at den dømte ikke før eller efter domfældelse har erkendt at være skyldig i den pådømte forbrydelse. Der skal således foretages en samlet konkret vurdering af spørgsmålet om utilrådelighed. Ved denne vurdering skal bl.a. indgå spørgsmål om risiko for recidiv, arten af den pådømte kriminalitet, om den dømte har været varetægtsfængslet under sagen, om den pågældende blev fængslet efter dom i første instans, samt bl.a. vilkår i forbindelse med udgang.

Ved den konkrete vurdering i de tre sager fandt Højesteret i sagerne med A og B, at det var utilrådeligt at prøveløslade disse, mens Højesteret kom til det modsatte resultat i sagen med C.

Højesteret kom herved til det samme resultat, som landsretten var kommet til i hver af de tre sager.

Der var ikke grundlag for at gøre straffen for grov vold betinget med vilkår om samfundstjeneste

Dom afsagt den 25. april 2017, sag 12/2017

En 19-årig mand (T) hoppede på eller sparkede flere gange til en jævnaldrende mands hoved, mens denne havde svært ved at forsvare sig, fordi han lå på jorden mellem to biler på en parkeringsplads ud for et diskotek, hvor de begge havde været gæster. T forøgede kraften på hoppene/sparkene ved at holde med armene på bilerne. Der havde ikke forinden været uoverensstemmelse mellem parterne. Forurettede fik ikke alvorlige skader som følge af volden.

Voldsudøvelsen blev anset som grov vold omfattet af straffelovens § 245, stk. 1. Sagen angik strafudmålingen, og om straffen kunne gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret udmålte under hensyn til sagens omstændigheder og voldens farlige karakter straffen til 3 måneders fængsel.

Højesteret fastslog videre, at udgangspunktet ved grov vold er ubetinget fængsel, og at en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste alene vil kunne anvendes, hvis særlige grunde taler for det.

I den konkrete sag forelå der ikke særlige grunde.

Højesteret fastsatte straffen til 3 måneders ubetinget fængsel.

By- og landsret var nået til et andet resultat.

En bilinspektør, der var indkaldt af anklagemyndigheden som vidne under en straffesag mod T, skulle honoreres som sagkyndigt vidne

Kendelse afsagt den 27. april 2017, sag 286/2016

DanCrash ApS havde efter anmodning fra et forsikringselskab udarbejdet en teknisk erklæring, som anklagemyndigheden havde anvendt som bevis under straffesagen. Anklagemyndigheden havde i den forbindelse indkaldt B, der som ansat i selskabet havde udarbejdet erklæringen, til at uddybe denne under straffesagens behandling for landsretten. DanCrash krævede sine udgifter i forbindelse med denne uddybning erstattet.

Højesteret fandt, at B måtte anses som et sagkyndigt vidne. Landsretten havde ikke taget stilling til, hvordan honoreringen af vidnet skulle ske under disse omstændigheder, ligesom anklagemyndigheden ikke havde taget stilling til, om det var anklagemyndigheden, der burde betale honoraret for uddybningen af DanCrash' erklæring. Højesteret hjemviste derfor sagen til landsretten.

Der var ikke sket rettidig politianmeldelse i sag om offererstatning (civil sag)

Dom afsagt den 3. maj 2017, sag 145/2016

Sagen angik, om det var med rette, at Erstatningsnævnet havde afvist at behandle A's ansøgning om erstatning i medfør af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

Afvisningen var begrundet med, at A ikke havde opfyldt betingelsen i den dagældende offererstatningslov § 10, stk. 1, om at anmelde den pågældende straffelovsovertrædelse til politiet uden unødigt ophold, og at der ikke var forhold, der talte for at fravige denne betingelse, jf. § 10, stk. 2.

A havde anmeldt, at hun var blevet voldtaget 10 dage efter det angivne gerningstidspunkt.

Højesteret fandt, at der efter bevisførelsen ikke var grundlag for at antage, at anmeldelsen kunne anses for at være indgivet uden unødigt ophold. Højesteret tiltrådte endvidere, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte Erstatningsnævnets afgørelse om, at der ikke var forhold, som talte for at fravige betingelsen om, at politianmeldelse skal ske uden unødigt ophold, jf. § 10, stk. 2. Det var derfor med rette, at Erstatningsnævnet havde afvist at behandle A's ansøgning om erstatning.

Landsretten var nået til samme resultat.

To sager hvor betingelserne for at idømme forvaring for grove seksualforbrydelser i førstegangstilfælde var opfyldt

Domme afsagt den 18. maj 2017, Sag 4/2017 og 34/2017

Den første sag:

T1, der ikke tidligere var straffet af betydning for sagen, blev i landsretten dømt for tre forhold af voldtægt og frihedsberøvelse og for to forsøg herpå. I to af de fuldbyrdede forhold blev han endvidere dømt for andet seksuelt forhold end samleje. Forholdene blev begået over en periode på ca. 7 måneder over for tilfældige unge kvinder, som T1 opsøgte om natten eller tidligt om morgenen på offentlig vej, og som han tvang eller forsøgte at tvinge ind i sin bil. I de fuldbyrdede forhold blev kvinderne kørt bort til afsides beliggende steder, hvor han begik overgrebene.

Højesteret fandt, at på baggrund af omfanget, karakteren og grovheden af de begåede seksualforbrydelser sammenholdt med oplysningerne om T1's person, herunder en udtalelse fra Retslægerådet var betingelserne i straffeloven for forvaring opfyldt.

Højesteret tog herefter anklagemyndighedens påstand om forvaring til følge.

Landsretten var nået til samme resultat.

Den anden sag:

T2, der ikke tidligere var dømt for seksualforbrydelser, men som i 2010 blev straffet med fængsel i 6 måneder for bl.a. vold af særlig rå og brutal karakter og for frihedsberøvelse, blev i landsretten dømt for andet seksuelt forhold end samleje med børn under 12 år og blufærdighedskrænkelser. Han blev endvidere dømt for optagelse, besiddelse og – til dels under særligt skærpende omstændigheder – udbredelse af børnepornografiske fotos samt for besiddelse og udbredelse af børnepornografiske fotos og videoer. Herudover blev T2 dømt for som administrator og co-administrator af to websider at have medvirket til besiddelse og systematisk eller organiseret udbredelse af børnepornografisk materiale, til dels som forsøg. Endelig blev T2 dømt for medvirken, til dels som forsøg, til andre personers seksuelle overgreb mod børn ved som administrator og co-administrator af to websider med børnepornografisk materiale at have tilskyndet andre til at begå overgreb i form af bl.a. voldtægt og andre seksuelle forhold end samleje over for børn, herunder spædbørn og de pågældende personers egne børn. I de to sidstnævnte forhold blev han tillige dømt for blufærdighedskrænkelser og for medvirken til optagelse, besiddelse og systematisk eller organiseret udbredelse af børnepornografisk materiale. Forholdene blev begået over en periode på ca. 6 år frem til juni 2014, hvor T2 blev varetægtsfængslet.

Højesteret fandt, at på baggrund af omfanget, karakteren og grovheden af de begåede seksualforbrydelser sammenholdt med oplysningerne om T2's person, herunder en udtalelse fra Retslægerådet var betingelserne i straffeloven for forvaring opfyldt.

Højesteret udtalte, at den omstændighed, at nogle af overgrebene ikke blev foretaget af T2 selv, men af andre efter hans tilskyndelse, ikke kunne føre til en anden bedømmelse af risikoen for, at han selv eller andre med hans medvirken begår nye overgreb mod børn.

Højesteret tog herefter anklagemyndighedens påstand om forvaring til følge.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Hørings svar

Justitsministeriet

jm@jm.dk og avb@jm.dk

11. april 2017

Høring over lovforslag vedrørende Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelses-samarbejde (Europol), sagsnummer 2017-19203-1158

Ved mail af 27. marts 2017 har Justitsministeriet med svarfrist den 11. april 2017 anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om bemærkninger til forslag til lov om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol).

Landsforeningen bemærker indledningsvis den korte svarfrist og at høringen i realiteten vedrører udkast til samarbejdsaftale udformet på engelsk (bilag 1) og uden dansk oversættelse.

Efter det oplyste er baggrunden for lovforslaget, at man vil give regeringen adgang til at lave en samarbejdsaftale med Europol for at sikre Danmarks fremtidige tilknytning til samarbejdet, når Europol-forordningen (som Danmark pga. retsforbeholdet ikke er tilknyttet) træder i kraft og Danmark dermed de facto udtræder af Europol-samarbejdet.

Det er med den korte svarfrist ikke muligt at vurdere indholdet og rækkevidden af det fremlagte udkast til samarbejdsaftale, men i det omfang tanken alene er at opretholde relationen til Europol-samarbejdet i alt væsentligt på samme grundlag, har Landsforeningen ingen bemærkninger.

Til den konkrete del af lovforslaget, herunder at Europol-ansatte under tjeneste sammen med dansk politi i Danmark er underkastet samme beskyttelse som danske polititjenestemænd og at klager over sådanne ansatte reguleres på samme vis, har Landsforeningen har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

24. april 2017

Sagsnummer 2017-731-0083, Høring over udkast til forslag til ændring af straffelov, lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (styrket indsats mod rocker- og bandekriminalitet m.v.)

Justitsministeriet har ved mail af 27. marts 2017 fremsendt ovenstående til høring hos Landsforeningen af Forsvarsadvokater. Det fremsendte består af høringsbrev, høringsliste og lovforslag i udkast på 111 sider.

Lovforslagets § 1:

Landsforeningen bemærker, at straffelovens § 38 så sent som i 2014 blev tilføjet stk. 5 med betydelig indskrænkning i muligheden for prøveløsladelse for personer omfattet af målgruppen (personer omfattet af straffelovens § 81a). Virkningen af den seneste lovændring er således næppe afdækket på nuværende tidspunkt.

Landsforeningen skal udtrykke overordnet betænkelighed ved, at skærper overfor bestemte grupperinger reguleres i adgangen til prøveløsladelse.

I straffelovens § 81a (indført 2009 og skærpet sammen med ovenstående ændring af § 38 i 2014) er således indført en strafskærpelse på indtil det dobbelte af den forskyldte straf for en række i forvejen strengt straffede forbrydelser. En sådan strafskærpelse er imidlertid overladt til domstolenes konkrete bedømmelse af den forskyldte straf.

Hvis en person dømmes under citering af § 81a vil den pågældende per automatik få markant forringede vilkår for prøveløsladelse og dermed straffes udover den udtrykkeligt idømte straf. En sådan skærpelse på grund af forhold, der gjorde sig gældende allerede forud for domstidspunktet, bør af retssikkerhedsmæssige grunde forbeholdes domstolenes vurdering af den konkret forskyldte straf.

Målgruppen idømmes typisk ganske lange straffe, hvilket tilsiger hensyn til den domfældtes mulighed for at vurdere konsekvenserne af den straf, man netop er blevet idømt.

Den foreslåede ændring af straffelovens § 38 og det eksisterende stk. 5 er efter landsforeningens opfattelse problematisk for den domfældte, der må opleve at blive straffet både ved dom og ved den senere (nægtede) prøveløsladelse for forhold, der var tilstede på domstidspunktet. Den subjektive opfattelse for de domfældte er en retstilstand på kant med princippet om ne bis in idem: først skærpes straffen ved dom (§ 81a) og så skærpes straffen på ny ved forringet mulighed for prøveløsladelse (§ 38, stk. 5 og nu også stk. 6.).

Landsforeningen er opmærksom på, at den foreslåede ændring af § 38 i realiteten kan ses som en lempelse af den eksisterende § 38, stk. 5.

Det bemærkes i øvrigt, at grænsen mellem § 38, stk. 5, og § 81a med den foreslåede ændring bliver uklart formuleret.

§ 38, stk. 5, udelukker prøveløsladelse for domfældte med tilknytning til grupper i konflikt under anvendelse af våben.

§ 81a hjemler skærpet straf for de samme personer under de samme forhold.

Den foreslåede tilføjelse af § 38, stk. 6, giver "desuden" mulighed for prøveløsladelse for personer dømt efter § 81a, hvis de følger et program – altså de samme personer, der obligatorisk efter stk. 5 ikke har adgang til prøveløsladelse.

Burde den rette formulering ikke være "dog"?

Vedrørende forslaget til straffelovens § 39 bemærkes:

Det er en grundlæggende forudsætning for prøveløsladelse, at Kriminalforsorgen kan fastsætte vilkår for og under prøveløsladelsen og dette er alment kendt.

Betænkelighederne som anført under § 38 gør sig således ikke fuldt ud gældende for forslaget til § 39 – det afgørende for den domfældte er typisk muligheden for prøveløsladelse.

Vedrørende forslaget til straffelovens § 41 bemærkes:

Livstidsdømte afsoner efter fast praksis ikke fuldt ud. De samme bemærkninger som er anført under forslaget til § 38 gør sig således gældende.

Vedrørende forslaget til straffelovens §§ 81a og 81b bemærkes:

Landsforeningen finder det overordentlig betænkeligt at indføre straffelovens § 192a i de foreslåede formuleringer af §§ 81a og 81b og derved tilføje en yderligere skærpelse til den i forvejen meget hårdt straffede og flere gange strafskærpede § 192a.

Dels fordi bestemmelsen § 192a i sig selv over tid har gennemgået flere voldsomme skærper og nu via den i § 81a flydende mulighed for straffordobling både medfører en skærpet straf og dernæst en fordobling af den skærpede straf – og således inden konsekvenserne af de allerede gennemførte betydelige skærper er kendt i praksis.

Og dels fordi § 192a er en bestemmelse, der kriminaliserer den blotte besiddelse af skydevåben. De øvrige delikter omfattet af § 81a straffes for en handling, hvor forsættet hænger tidsmæssigt og handlingsmæssigt sammen med indholdet i § 81a, hvorimod § 192a får en form for hypotetisk forsæt, da ingen adfærd (endnu) nødvendigvis er udøvet med våbnene.

Vedrørende forslaget til ny § 81b gælder begge ovenstående betænkeligheder så meget desto mere, ligesom det med de løbende ændringer af § 192a herunder tilføjjelsen af stk. 3 (indsat så sent som i 2014) i forvejen medfører en meget væsentlig skærpelse af straffen for f.eks. vold, ulovlig tvang, afpresning med videre, i tilfælde hvor der i forbindelse med forholdet er benyttet skydevåben omfattet af §192a.

Lovforslagets § 2:

Landsforeningen bemærker, at den foreslåede ændring efter bemærkningerne har den konsekvens, at en gruppering, der ikke er voldelig og ikke er kendt for våbenanvendelse, kan blive mødt med et forbud mod ophold i klubhus eller lignende, hvis der vurderes at være en risiko for konflikt med en anden gruppering, der er kendt for våben.

Landsforeningen finder det betænkeligt at udstrække muligheden for forbud til at omfatte andre, end for volds- og våbenanvendelse kendte grupperinger.

Grundloven foreskriver foreningsfrihed og ejendomsrettens ukrænkelighed. Uanset disse princippers måske andet udgangspunkt og tid, så bør der udvises betydelig forsigtighed med begrænsning af friheden for mennesker, der ikke selv har optrådt voldeligt, men kan tænkes at blive udsat for vold.

Den hidtidige formulering af § 1, stk. 3, havde til hensigt at definere begge parter i konflikten som voldelige, hvorved man kunne undlade en egentlig definition i lovens § 1, stk. 1, nr. 1, hvor alene ordet "grupper" er anvendt uden nærmere beskrivelse. Stk. 3 samlede således op, at man alene tilsigtede at omfatte voldelige grupper.

Med den foreslåede ændring glider definitionen ud af loven, da nu kun den ene gruppe behøver at være voldelig. Sat på spidsen kan den foreslåede formulering medføre, at et fredeligt trossamfund kan få lukket sit samlingssted, hvis de er forfulgt af en gruppe, der er kendt for våbenanvendelse.

Lovforslagets § 3:

Landsforeningen bemærker, at forslaget vil medføre betydelige indgreb overfor indsatte alene baseret på politiets skøn. Således udgør formuleringen "...af politiet skønnes..." den eneste betingelse for anvendelse af de foreslåede regler.

Det findes betænkeligt, at der slet ikke tilstræbes en kvalitativ vurdering af politiets skøn, da dette ellers ikke kan prøves.

Dernæst bemærkes, at de berørte regelsæt vedrører indsatte (afsonere) – ikke arrestanter.

Det er problematisk at indføre begrænsninger for indsatte, hvis begrænsningen ikke vedrører ordens- eller sikkerhedsmæssige forhold i relation til afsoningsstedet.

De foreslåede ændringer har karakter af tiltag, der rettelig burde høre hjemme i retsplejeloven, da man sigter til relationen mellem afsoneren og forhold udenfor afsoningsstedet.

Indsatte bør som udgangspunkt nyde samme retlige beskyttelse som andre borgere i samfundet – naturligvis med den begrænsning, der i sagens natur følger af afsoningen.

Navnlig de foreslåede punkter 5 og 7 findes overordentligt betænkelige. Der er tale om indgreb i meddeleleshemmeligheden helt uden de grundlæggende betingelser, som skal være tilstede ved tilsvarende indgreb efter retsplejeloven.

Det er Landsforeningens opfattelse, at de i forslagets § 3 anførte ændringer har en ganske uacceptabel karakter og er i fundamental strid med både muligheden for afsoning med en vis værdighed og retsikkerhedsprincipper for indsatte.

Når endvidere henses til, at Kriminalforsorgens afgørelser i vidt omfang undtages aktindsigt, indebærer den foreslåede bestemmelse en reel og meget væsentlig begrænsningsmulighed i forhold til privatliv alene baseret på et skøn – foretaget af politiet – uden reel mulighed for effektiv prøvelse/ domstolsprøvelse.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Meddelelse 8

Eftersættelse - Betinget frakendelse - Konfiskation

Færdselslovens § 133a, stk. 1, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Retten lagde til grund, at T ikke var klar over, at en politiassistent på politimotorcykel var nået op på siden af T. På denne baggrund fandt retten ikke, at der forelå en tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Retten bemærkede, at T's formodede hastighed ikke indgik i sagens forhold 3. T blev derfor frifundet for påstanden om betinget frakendelse af førerretten. Under disse omstændigheder, og da T ikke var tidligere straffet for lignende forhold, fandtes der ikke fornødent grundlag for at konfiskere cross-motorcyklen.

Dom afsagt af Retten i Roskilde den 24. november 2016, Rettens nr. 18A-872/2015

”Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer XXXX83-XXXX

Anklageskrift er modtaget den 21. januar 2015 og berigtiget under hovedforhandlingen.

T, ..., er tiltalt for overtrædelse af

1.

Færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 32 stk. 2,
ved onsdag den 11. juni 2014 ca. kl. 21.15, at have ført cross-motorcykel stelnummer ... ad Vestervej i nordvestlig retning i Ringsted by, og før svingning til venstre ad Korsevænget, undlod at give tegn til venstresving.

2.

Færdselslovens § 117d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, og § 118, jf. § 4, stk. 2, § 67, stk. 2, § 105, stk. 1, jf. § 106, stk. 1, samt Lov om registrering nr. 16 af 9. januar 2013, jf. § 2 stk. 1,
ved onsdag den 11. juni 2014 ca. kl. 21.15, at have ført det i forhold 1 nævnte køretøj, som var uindregistreret og ikke forsikret, ad Korsevænget i sydvestlig retning, uden at efterkomme politiets anvisning ved lys- og lydsignal om at standse, ligesom tiltalte ikke havde erhvervet kørekort til kategori motorcykel og køretøjet ikke var i lovlig stand og forsynet med for- og baglys, sidespejle, blinklys og lydsignalapparat.

3.

Færdselslovens § 118, jf. § 3, stk. 1, og § 16, stk. 2,
ved onsdag den 11. juni 2014 ca. kl. 21.15, under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden at have fremkaldt fare for skade på person eller ting, og ikke optrådt hensynsfuldt og udvist agtpågivenhed, at have ført det i forhold 1 nævnte køretøj ad Korsevænget i sydvestlig retning, og før manøvren kunne foretages uden fare eller unødigt ulempe, straks svingede køretøjet til venstre ind foran part 2, politi-motorcykel 96-23, ført af politiassistent P1 under udrykning ad Korsevænget i sydvestlig retning, hvorved der ud for nr. 8 skete sammenstød, og part 1, tiltalte, væltede og skred tværs over de modkørendes kørebanelhalvdelen og bragtes til standsning i vejens sydlige side, med skade på materiel og hudafskrabninger på tiltaltes person til følge.

4.

Færdselslovens § 118, jf. § 81, stk. 1,
ved onsdag den 11. juni 2014 ca. kl. 21.15, at have ført det forhold 1 nævnte køretøj, på færdselslovens område uden at anvende fastspændt styrthjelm.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf på 17.500 kr.

Anklagemyndigheden har endvidere påstået, at tiltalte skal frakendes førerretten, og at frakendelsen skal ske betinget, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 5.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået konfiskation af cross-motorcyklen i medfør af færdselslovens § 133a, stk. 1, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte T har nægtet sig skyldig i forhold 1 og 3, delvist skyldig i forhold 2 og skyldig i forhold 4 og protesteret mod påstanden om betinget førerretsfrakendelse og konfiskation.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne politiassistent P1 og politiassistent P2.

Tiltalte har til retsbogen afgivet sålydende forklaring:

"Tiltalte forklarede, at han var ude at køre på sin crosser den pågældende dag. Tiltalte bruger maskinen til sport, så det er en banemaskine. Tiltalte havde været hos en kammerat for at se på crosseren og var på vej hjem. Tiltalte kom fra rundkørslen ved stationen og kørte ad Vestervej, da han bemærkede en motorcykelbetjent ved det næste kryds. Da tiltalte kom hen til betjenten, gjorde tiltalte med armen tegn til venstresving og drejede ned ad Korsevænget. Der ville tiltalte køre ind på en P-plads, da han godt vidste, at betjenten ville standse ham, fordi han kørte uden styrthjelm og på en uregistreret crosser. Tiltalte ville undgå at holde midt på vejen. Det nåede tiltalte dog ikke, idet betjenten forinden kørte direkte ind i ham. Tiltalte bemærkede ud af øjenkrogen, at betjenten satte blink på, da tiltalte passerede ham. Der var ikke sirene eller andre tegn fra betjenten på, at tiltalte skulle standse. Som følge af sammenstødet gled tiltalte hen ad asfalten med maskinen. Tiltalte blev ramt på sin venstre side af betjentens højre side. Tiltalte vil anslå sin hastighed på Korsevænget til ca. 50 km/t, men det er svært at sige, da der ikke er speedometer på crosseren. Tiltalte er god til at køre på crosser og kunne godt være kørt fra betjenten, men han forsøgte ikke at flygte. Det var tiltalte, der blev ramt af betjenten, ikke omvendt."

Vidnet politiassistent P1 har til retsbogen afgivet sålydende forklaring:

"Vidnet forklarede, at de var 2 motorcykelbetjente på stedet den dag. Vidnet var på vej tilbage til stationen og holdt i et t-kryds og ventede på færdslen. Pludselig bemærkede vidnet kollegaen politiassistent P2 på motorcykel, der eftersatte en crosser. Crosseren forsvandt bag nogle blokke. Vidnet ville forsøge af fange crosseren i en "knibetangsmanøvre" og kørte ned til Vestervej, hvor de 2 andre motorcykler da også hurtigt kom til. Vidnet placerede sig midt på vejen med blink og horn på som tegn til føreren af crosseren om at standse. Vidnet vil anslå crosserens hastighed til omkring 100 km/t. Vidnets kollega lå bag crosseren. Tiltalte bremsede og slingrede, men svingede så til venstre ad Korsevænget uden forinden at give tegn til venstresving. Vidnet satte efter tiltalte hen ad Korsevænget, så vidnet nu lå imellem tiltalte og sin kollega. Tiltalte lå midt i højre vognbanehalvdel. Vidnet gav motorcyklen gas og kom til at køre på venstre side af tiltalte, der pludselig drejede til venstre og ind i vidnets motorcykel. På det tidspunkt var hastigheden nok på omkring 100 km/t. Som følge heraf væltede tiltalte, mens vidnet forblev på hjulene, men fik revet et sidespejl af. Tiltalte og crosseren kurrede over i siden af vejen. Tiltalte gav ingen tegn eller orienterede sig, inden han drejede ind i vidnet. Vidnet havde horn og lygter på under hele forløbet. Crosseren larmede en del. Vidnet tror, at tiltalte blev overrasket over, at vidnet så hurtigt var kommet op på siden af ham. Det endte i øvrigt med, at tiltalte blev anholdt."

Vidnet politiassistent P2 har til retsbogen afgivet sålydende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han var på vej hjem til stationen. Vidnet bemærkede på et tidspunkt tiltalte komme kørende på en crosser uden styrthjelm. Vidnet satte horn og lygter på og kørte efter tiltalte. Længere fremme så vidnet kollegaen politiassistent P1. Vidnet fulgte nu efter tiltalte videre igennem byen, men på

et tidspunkt kom vidnets kollega imod dem med horn og lygter på. Tiltalte drejede nu ned ad Korsevænget, og vidnets kollega kørte efter ham. Vidnet bemærkede, at kollegaen kom op på siden af tiltalte, der lå i højre side af vejen. Så svingede tiltalte til venstre og ind foran kollegaen, som han ramte. Tiltalte væltede som følge heraf og kurrede nok 8-10 meter, men forsøgte efterfølgende at flygte. Vidnet vil anslå, at tiltalte har kørt op mod 100 km/t. Som følge af sammenstødet blev kollegaens sidespejl vist revet af."

Der har været dokumenteret fra en fotomappe (bilag 1/12) og et oversigtskort (ubilageret).

Det er oplyst, at tiltalte på kørselstidspunktet ikke havde kørekort til kategori motorcykel.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han nu er 33 år. Den omhandlede crosser kostede fra ny i 2008 74.000 kr.. Han vil tro, at en sådan maskine i dag kan købes for 30.000 kr. Han har fast arbejde i en entreprenørvirksomhed.

Han har siden politiets beslaglæggelse af sin crosser lånt én, når han skulle køre banekørsel.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Skyldspørgsmål

Forhold 1

Efter de afgivne vidneforklaringer lægger retten til grund, at tiltalte undlod at give tegn til venstresving, før han drejede ned ad Korsevænget.

Tiltalte findes derfor skyldig i dette forhold.

Forhold 2

Tiltalte har erkendt sig delvist skyldig.

Retten lægger til grund, at cross-motorcyklen, der var en "banecykel", var uindregistreret, ikke forsikret og led af de øvrige mangler, som fremgår af tiltalen i dette forhold.

Det lægges endvidere til grund, at tiltalte ikke havde kørekort til motorcykel. Endelig lægges det til grund, at politifolkene, der efterfulgte tiltalte, tydeligt gav tegn til ham om at standse, men at han til trods herfor undlod at standse.

Tiltalte findes derfor i det hele skyldig i dette forhold.

Forhold 3

Det lægges til grund, at tiltalte under sin kørsel ad Korsevænget pludselig ville svinge til venstre, men at han ikke havde bemærket, at vidnet politiassistent P1 på motorcykel var kommet op på siden af ham, og at tiltalte derfor svingede ind i siden på betjentens motorcykel.

Tiltalte findes derved at have overtrådt færdselslovens § 3, stk. 1, og § 16, stk. 2, og han findes i dét omfang skyldig i forholdet.

Forhold 4

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Sanktion

Straffen fastsættes til en bøde på 17.500 kr., jf. færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, og § 118, jf. § 3, stk. 1, § 4, stk. 2, § 16, stk. 2, § 32, stk. 2, § 67, stk. 2, § 81, stk. 1, og § 105, jf. § 106, samt lov om registrering af køretøjer § 20, stk. 1, jf. § 2, stk. 1.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Som anført ovenfor under forhold 3 må det lægges til grund, at tiltalte ikke var klar over, at vidnet på motorcykel var nået op på siden af ham. På denne baggrund findes der ikke at foreligge en tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Det bemærkes herved, at tiltaltes formodede hastighed ikke indgår i forhold 3.

Tiltalte frifindes derfor for påstanden om betinget frakendelse af førerretten.

Under disse omstændigheder, og da tiltalte efter det oplyste ikke tidligere er straffet for lignende forhold, findes der ikke fornødent grundlag for at konfiskere cross-motorcyklen. Da tiltalte frifindes for påstanden om betinget frakendelse af førerretten, skal statskassen betale salær til beskikket forsvarer.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal betale en bøde på 17.500 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Tiltalte frifindes for påstanden om konfiskation af en cross-motorcykel.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, idet statskassen dog betaler salær til beskikket forsvarer."

Meddelelse 9

Vold med flaske – Nødværge

Straffelovens § 245 og § 13, stk. 2

T's slag med flaske, der knustes, i et tilfælde, hvor T selv forinden var blevet slået med knytnæve, var åbenbart ud over grænserne for lovligt nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1. Retten fandt imidlertid, at tiltalte var straffri efter straffelovens § 13, stk. 2, da overskridelsen fandtes rimeligt begrundet i den ved angrebet fremkaldte skræk eller ophidselse.

Dom afsagt af Københavns byret den 15. marts 2017, SS 3-28630/2016

"Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer XXXX95-XXXX

...

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 5. december 2016.

T er tiltalt for

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved den 2. september 2016, ca. kl. 02.30, på ENZO, Skindergade 45 i København, at have slået F i hovedet med en flaske, således at denne knustes, hvorved F pådrog sig en flænge på ca. 6 centimeter i panden.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

...

Retten's begrundelse og afgørelse

Ved tiltaltes erkendelse af at have slået med flasken med de i anklageskriftet anførte følger, mens der stod personer tæt på ham, finder retten, at han, uanset at han har forklaret, at han ikke havde intention om at ramme nogen, dog må have anset dette som i hvert fald overvejende sandsynligt, hvorfor der findes at foreligge forsæt.

Efter bevisførelsen, herunder navnlig den dokumenterede videoovervågning, finder retten at kunne lægge til grund, at der i garderoben opstod et skænderi mellem A og tre drenge, hvoraf F var den ene.

Af videoovervågningen fremgår F som udfarende part, idet han herunder ses at holde højre hånd knyttet op mod A, mens han taler med denne. Det ses også, at A bliver skubbet, mens han venter på at få sin taske i garderoben. Retten finder endvidere efter videoovervågningen at kunne lægge til grund, at en af de tre drenge holder sin hånd på T's nakke, hvilken hånd, A må fjerne, at tiltalte af de tre drenge bliver trængt op mod en væg, og at i hvert fald en af de tre drenge da havde fat i tiltaltes trøje. Herefter finder retten tillige at kunne lægge tiltaltes forklaring til grund, om at han blev slået med knytnæve mod kæben, at han var bange, og at han slog ud med flasken som en reflekshandling.

Retten finder, at tiltaltes slag med flaske, der knustes, i et tilfælde, hvor han selv er blevet slået med knytnæve, åbenbart er gået ud over grænserne for lovligt nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1. Retten finder imidlertid, at tiltalte er straffri efter straffelovens § 13, stk. 2, da overskridelsen efter det foran anførte findes rimeligt begrundet i den ved angrebet fremkaldte skræk eller ophidselse.

Som følge heraf frifindes tiltalte.

Den nedlagte erstatningspåstand henskydes efter retsformandens bestemmelse til eventuelt civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T frifindes.”

Meddelelse 10

Forsvarerbeskikkelse - Bødesag

Retsplejelovens § 732, stk. 1

Advokat A2 var i en bødesag af byretten blevet beskikket som forsvarer for T og 11 medtiltalte i medfør af retsplejelovens § 732, stk. 1. Landsretten fandt, at der ikke forelå omstændigheder, der kunne begrunde, at T's ønske om advokat A1 som forsvarer ikke kunne imødekommes, idet det blandt andet fremgik, at advokat A1 vil kunne give møde til hovedforhandlingen, som var berammet til den 3. maj 2017. Det forhold, at beskikkelsen af forsvarer for blandt andre T efter det oplyste navnlig var sket af praktiske grunde, kunne ikke føre til et andet resultat. Sagen hjemvistes til byretten med henblik på beskikkelse af advokat A1 som forsvarer for T.

Østre Landsrets kendelse afsagt den 10. marts 2017, S-666-17

Kendelse fra Retten i Glostrup afsagt 21. februar 2017:

”T, der er under 18 år, er ved anklageskrift af 5. januar 2017 tiltalt for 5 forhold om databedrageri efter straffelovens § 279 a for et samlet beløb på 2.720 kr. Anklagemyndigheden påstår bødestraf.

Eventuel beskikkelse af forsvarer skal således ske efter retsplejelovens § 732, stk. 1.

Det er rettens vurdering, at sagens beskaffenhed, sigtedes person, herunder sigtedes alder, eller omstændighederne i øvrigt ikke tilsiger en forsvarerbeskikkelse.

Sagen omfatter i alt 12 tiltalte, herunder 6 tiltalte under 18 år. Der er i alt 25 forhold, der alle omfatter databedrageri ved, at de tiltalte skulle have indløst returflasker fra Netto for derefter retsstridigt at ændre, tilføje eller slette oplysninger eller i øvrigt søge at påvirke resultatet af en elektronisk databehandling, idet de tiltalte skulle have genindløst de stjålne returflasker gennem Nettos flaskeautomat og herefter uberettiget at have fået udbetalt eller brugt flaskebonnerne som betaling.

Uanset at de formelle betingelser for forsvarerbeskikkelse ikke er opfyldt, valgte retten alene af praktiske grunde med henblik på en fornuftig afvikling af hovedforhandlingen at beskikke en og samme forsvarer for alle de tiltalte.

Det skete under den forudsætning, at denne forsvarer henset til sagens relativt begrænsede omfang kunne varetage alle de tiltaltes interesser. Det var tanken, at statskassen efter omstændighederne skulle betale salæret til forsvareren.

Retten vurderer, at dette ikke kan føre til, at der i forhold til T skal ske ombeskikkelse til advokat A1.

Derfor bestemmes:

Advokat A1's anmodning om at blive beskikket som forsvarer for T tages ikke til følge.”

Østre Landsrets kendelse:

”Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Glostrup Ret (15-420/2017) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 8. marts 2017 samt kæreskrift af 7. marts 2017 fra advokat A1.

T har kæret Glostrup Rets kendelse af 21. februar 2017, hvorefter advokat A1's anmodning om at blive beskikket som forsvarer for T ikke blev taget til følge.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Landsretten lægger til grund, at advokat A2 er beskikket som forsvarer for T og de øvrige medtiltalte i medfør af retsplejelovens § 732, stk. 1.

Efter retsplejelovens § 733, stk. 2, kan retten ved kendelse nægte at beskikke den advokat, som sigtede ønsker som forsvarer, hvis dennes medvirken vil medføre en forsinkelse af betydning for sagens fremme, eller der er påviselig risiko for, at advokaten vil hindre eller modvirke sagens opklaring.

Landsretten finder, at der ikke foreligger omstændigheder, der kan begrunde, at tiltaltes ønske om forsvarer ikke imødekommes, idet det blandt andet fremgår, at advokat A1 vil kunne give møde til hovedforhandlingen, som er berammet til den 3. maj 2017.

Det forhold, at beskikkelsen af forsvarer for blandt andre T efter det oplyste navnlig skete af praktiske grunde, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten ændrer derfor byrettens kendelse.

T h i b e s t e m m e s :

Sagen hjemvises til byretten med henblik på beskikkelse af advokat A1 som forsvarer for T.”

Meddelelse 11

Tilstedeværelsesret - Omberømmelse

Retsplejelovens § 831, stk. 1, jf. § 694, stk. 3

Ved berømmelsen af retsmøde mod T måtte det antages at være forudsat af anklagemyndigheden og af retten, at T siden ville blive søgt ført som vidne i sagen mod S1 og S2. I en sådan situation bør det tilstræbes, at de medsigtedes forsvarere, der ønskede at være til stede, fik lejlighed hertil, jf. U.2005.1004H.

Landsretten ophævede derfor byrettens kendelse og hjemviste sagen med henblik på omberømmelse af pågældende retsmøde, så S1 og S2's forsvarere havde mulighed for at været til stede.

Østre Landsrets kendelse af 9. marts 2017, S-411-17

Byrettens kendelse af 9. februar 2017:

"Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer XXXX96-XXXX

Ingen var mødt.

Advokat A1 har, som beskikket forsvarer for medsigtede S1, anmodet om, at det berammede retsmøde efter retsplejelovens § 831, stk. 1, jf. § 694, stk. 3, omberammes, idet hun holder ferie på dette tidspunkt og ønsker at være tilstede under retsmødet.

Advokat A2 har, som beskikket forsvarer for medsigtede S2, tilsluttet sig anmodningen og oplyst, at hun på tidspunktet for retsmødets afholdelse er optaget af en straffesag ved Retten på Frederiksberg.

Anklageren har protesteret mod omberammelse.

Retten afsagde

Kendelse:

Forsvareren skal i medfør af retsplejelovens § 748, stk. 2, underrettes om alle retsmøder under efterforskningen, herunder retsmøder vedrørende medsigtede i samme sag, og er berettiget til at overvære dem.

Retten finder ikke, at det forhold, at advokat A1 og advokat A2 pga. hhv. ferie og andre sager ikke har mulighed for selv at være tilstede under retsmødet medfører, at sagen, der er en arrestantsag, skal omberammes.

Herefter bestemmes

Advokat A1's og A2s anmodning om omberammelse af retsmødet den 10. april 2017 tages ikke til følge."

Østre landsrets kendelse:

"Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Retten i Næstved (803/2017) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 10. februar 2017 samt kæreskrift af 20. februar 2017 fra advokat A1.

Advokat A1 har som beskikket forsvarer for S1 kæret byrettens kendelse af 9. februar 2017 om nægtelse af omberammelse af retsmøde.

Landsretten har ikke modtaget skriftlige indlæg fra anklagemyndigheden i anledning af kæremålet.

I byrettens fremsendelsesbrev til landsretten har dommeren henholdt sig til den afsagte kendelse.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Det fremgår af sagen, at S1 den 28. oktober 2016 blev sigtet for overtrædelse af straffelovens § 191 ved i forening med flere personer at have overdraget ca. 50 kilo amfetamin og opbevaret ca. 3 kilo amfetamin. Han har alene erkendt sig skyldig i opbevaringen af de ca. 3 kilo amfetamin.

T blev den 1. november 2016 sigtet for overtrædelse af straffelovens § 191 ved efter forudgående aftale med S1 og S2 at have opbevaret større mængder narkotika, herunder ca. 13 kilo amfetamin og ca. 1,5 kilo kokain. T har erkendt sig skyldig.

Den 31. januar 2017 anmodede anklagemyndigheden om afholdelse af et retsmøde i straffesagen mod T med henblik på at fremme denne som en tilståelsessag, jf. retsplejelovens § 831. Dette retsmødet blev berammet til den 10. april 2017, dagen efter palmesøndag, uden forudgående drøftelse med advokat A1 eller forsvareren for S2, advokat A2.

Den 7. februar 2017 protesterede advokat A1 mod berammelsen af retsmødet den 10. april 2017, hvilket advokat A2 samme dag tilsluttede sig, idet ingen af de to advokater havde mulighed for at møde den pågældende dag.

I det foreliggende tilfælde må det ved berammelsen af retsmødet antages at være forudsat af anklagemyndigheden og af retten, at T siden vil blive søgt ført som vidne i sagen mod S1 og S2. I en sådan situation bør det tilstræbes, at de medsigtedes forsvarere, der ønsker at være til stede, får lejlighed hertil, jf. U.2005.1004H.

Landsretten ophæver derfor byrettens kendelse og hjemviser sagen med henblik på omberømmelse af pågældende retsmøde.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises med henblik på omberømmelse af pågældende retsmøde."

Meddelelse 12

Navneforbud – Mistænkt

Retsplejelovens § 31, stk. 1, nr. 2

Statsadvokaten omgjorde politiets afgørelse om ikke at indlede en efterforskning af sagen, hvori der var indgivet en anmeldelse mod M om vold mod en skoleelev på den skole, hvor M er skoleleder. Efterforskning af sagen skulle herefter iværksættes, herunder afhøring af M og den angivne forurettede. Der var endnu ikke taget stilling til, hvorvidt der skulle rejses sigtelse mod M. Retten imødekom en anmodning om navneforbud for mistænkte.

Kendelse afsagt af Retten i Glostrup den 26. april 2017, Rettens nr. 15-3795/17

"Anklagemyndigheden
mod
M
cpr.nr. XXXX56-XXXX

Navneforbud

Senioranklager S var mødt for anklagemyndigheden.

Advokat A ved advokatfuldmægtig K var mødt som privatantaget forsvarer for M.

Der fremlagdes anmodning om navneforbud og forsvarerbeskikkelse samt sagens bilag.

Anklageren redegjorde kort for sagen og oplyste herunder, at statsadvokaten har omgjort politiets afgørelse om ikke at indlede en efterforskning af sagen, hvori der er indgivet en anmeldelse mod M om vold mod en skoleelev på den skole, hvor M er skoleleder. Efterforskning af sagen vil nu blive iværksat, herunder afhøring af M og den angivne forurettede. Der er endnu ikke taget stilling til, hvorvidt der skal rejses sigtelse mod M.

Forsvareren oplyste, at anmodningen om beskikkelse tilbagekaldes for nuværende, henset til det oplyste om, at der ikke er rejst sigtelse.

Forsvareren anmodede om, at der blev nedlagt navneforbud vedrørende M og henviste navnlig til sagens indledende stadie samt sagens følsomme karakter og M's stilling som skoleleder på den pågældende skole, hvilket indebærer, at der er risiko for en unødvendig krænkelse af M, såfremt der ikke nedlægges navneforbud.

Forsvareren oplyste endvidere, at der er lavet et radioprogram, hvori sagen omtales, og M identificeres, som angiveligt forventes sendt den 27. april 2017.

Anklageren ville ikke protestere.

Der var ingen repræsentant fra pressen til stede.

Retten afsagde

Kendelse

Efter de foreliggende oplysninger om sagens karakter og indledende stadie vil offentliggørelse af M's navn og identitet indebære, at hun udsættes for en unødvendig krænkelse, jf. retsplejelovens § 31, stk. 1, nr. 2. Herefter, og da sagens mulige samfundsmæssige interesse i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt taler afgørende imod nedlæggelse af navneforbud, jf. § 31, stk. 3, tages anmodningen herom til følge.

Derfor bestemmes:

Det forbydes offentligt at gengive navn, stilling og bopæl for M, eller at hendes identitet på anden måde bliver offentliggjort."

Meddelelse 13

Forsøg på køb af pistol med ammunition via Tor

Forsøg på overtrædelse af straffelovens § 192a stk. 1, nr. 1, og stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, jf. straffelovens § 21

T erkendte, at han via internettet (Tor) havde forsøgt at købe en pistol samt tilhørende ammunition under de omstændigheder, der var anført i anklageskriftet, dog således, at han ikke havde til hensigt at prøveskyde våbnet på et offentligt tilgængeligt sted, men på et lukket område, der var omringet af en to meter høj jordvold, på forældrenes gård. T havde endvidere forklaret, at han ville have transporteret og opbevaret pistolen forsvarligt. Tiltalte er ikke tidligere straffet, og tiltalte har ikke tilknytning eller modsætningsforhold til et kriminelt miljø. Retten fandt herefter ikke grundlag for at tilsidesætte T's forklaring om, at han ønskede at købe pistolen, fordi han var interesseret i selve våbnet og ikke fordi, han havde til hensigt at bruge det til at begå kriminalitet. Under de anførte omstændigheder fandt retten efter en samlet vurdering ikke, at der var grundlag for at fastslå, at tiltaltes forsøg på besiddelse af den omhandlede pistol med tilhørende ammunition måtte anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive brugt til fare for andre. Forholdet kunne derfor ikke henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1 og stk. 3. Retten fandt i overensstemmelse med T's erkendelse, at han havde overtrådt våbenloven under skærpende omstændigheder, idet han havde haft til hensigt fra udlandet til Danmark at indføre og erhverve en pistol med en større mængde tilhørende ammunition. Tiltalte blev derfor fundet skyldig i overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1. T blev straffet med fængsel i 6 måneder. 4 måneder af straffen skulle ikke fuldbyrdes. Derudover skulle T udføre ulønnet samfundstjeneste i 100 timer.

Dom afsagt af Retten i Hillerød den 27. marts 2017, Rettens nr. 9-621/2017

"Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer XXXX95-XXXX

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 1. februar 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

1

forsøg på overtrædelse af straffelovens § 192a stk. 1, nr. 1, og stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, jf. straffelovens § 21

ved i perioden fra den 4. januar 2017 til den 24. januar 2017 via en computer på sin bopæl X, 3600 Frederikssund under særligt skærpende omstændigheder via Tor netværket på internethjemmesiden Alpha Market at have forsøgt at erhverve og indføre fra udlandet til Danmark en pistol af mrk. Zastava samt 50 stk. 9 mm patroner, hvilken pistol han blandt andet havde til hensigt at prøveskyde på et offentligt tilgængeligt sted, idet han reflekterede på en annonce på den nævnte hjemmeside, bestilte pistolen til levering med posten og forudbetalte noget af købesummen, hvilket imidlertid mislykkedes, idet annoncen var indrykket af det australske forbundspoliti, hvorfor tiltalte blev anholdt den 24. januar 2017, da han tog imod en pakke, som blev leveret til hans bopæl, og som han troede indeholdt pistolen og ammunitionen.

2

våbenbekendtgørelsen § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3,

ved den 24. januar 2017 kl. 14.20 på sin bopæl X i Frederikssund uden politiets tilladelse at have været i besiddelse af 3 peberspray.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af 3 stk. peberspray, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte har i forhold 1 erkendt sig skyldig i overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, men nægtet sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a. Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 2 og har ikke protesteret mod påstanden om konfiskation.

...

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Tiltalte har erkendt, at han har forsøgt at købe en pistol samt tilhørende ammunition under de omstændigheder, der er anført i anklageskriftet, dog således, at han ikke havde til hensigt at prøveskyde våbnet på et offentligt tilgængeligt sted, men på et lukket område, der var omringet af en to meter høj jordvold, på forældrenes gård. Tiltalte har endvidere forklaret, at han ville have transporteret og opbevaret pistolen forsvarligt.

Tiltalte er ikke tidligere straffet, og tiltalte har ikke tilknytning eller modsætningsforhold til et kriminelt miljø. Retten finder herefter ikke grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han ønskede at købe pistolen, fordi han var interesseret i selve våbnet og ikke fordi, han havde til hensigt at bruge det til at begå kriminalitet.

Under de anførte omstændigheder finder retten efter en samlet vurdering ikke, at der er grundlag for at fastslå, at tiltaltes forsøg på besiddelse af den omhandlede pistol med tilhørende ammunition må anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive brugt til fare for andre. Forholdet kan derfor ikke henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1 og stk. 3. Retten finder i overensstemmelse med tiltaltes erkendelse, at han har overtrådt våbenloven under skærpende omstændigheder, idet han har haft til hensigt fra udlandet til Danmark at indføre og erhverve en pistol med en større mængde tilhørende ammunition. Tiltalte er derfor skyldig i overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1.

Forhold 2

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen i dette forhold.

Straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, jf. straffelovens § 21 og våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3. Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren af forhold 1.

På grund af lovovertrædelsens karakter skønnes anvendelse af ubetinget fængselsstraf påkrævet. Retten har dog på baggrund af oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold, herunder at tiltalte ikke tidligere er straffet, fundet det forsvarligt at gøre en del af den forskyldte straf betinget, således at 4 måneder af straffen ikke skal afsones, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 100 timer, jf. straffelovens § 64.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 6 måneder.

4 måneder af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 8 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 100 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Hos tiltalte konfiskeres 3 stk. peberspray.”